

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 (สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, 2546: 66 - 68) ที่มุ่งพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เป็นคนดีมีปัญญา มีความสุข และมีความเป็นไทย มีศักยภาพในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพจึงมุ่งหวังให้ผู้เรียนมีความรู้อันเป็นสากล รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง และความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการ มีทักษะ และศักยภาพในการจัดการ การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยี ปรับวิธีการคิด วิธีการทำงานได้เหมาะสมกับสถานการณ์ ตลอดจนการมีทักษะในการดำรงชีวิต

จากการเปลี่ยนแปลงทางสังคม วัฒนธรรม และเศรษฐกิจ อย่างรวดเร็วของประเทศในปัจจุบันส่งผลกระทบต่อวิถีการดำรงชีวิตของคนในสังคมหลายๆ ประการ ปัญหาสุขภาพจิตตกกลายเป็นปัญหาที่มีความสำคัญของประเทศ เนื่องจากมีการแพร่ระบาดอย่างรวดเร็ว และครอบคลุมแทบทุกกลุ่มคน ทั้งกลุ่มเด็ก เยาวชน นักเรียน นักศึกษา ผู้ใช้แรงงาน ประชาชนทั่วไป ไม่เว้นแม้แต่พระภิกษุสามเณร ปัญหาสุขภาพจิตมีผลกระทบทั้งทางตรงและทางอ้อม ผลกระทบทางตรง จะทำให้ผู้แสวงร่างกายทรุดโทรม มีสภาพจิตใจที่คลุ้มคลั่ง จิตหลอน ควบคุมตัวเองไม่ได้ มักก่อเหตุร้ายอยู่เสมอ ส่วนผลกระทบทางอ้อม จะทำให้เกิดปัญหาการก่ออาชญากรรม ปัญหาการศึกษาของเด็กและเยาวชน ปัญหาการขาดคุณภาพของประชากร สิ้นเปลืองงบประมาณสำหรับการป้องกันและปราบปราม เสียค่าใช้จ่ายในการบำบัดรักษา และขาดความเชื่อมั่นจากต่างประเทศ เป็นต้น

เยาวชนถือเป็นกลุ่มเป้าหมายสำคัญของผู้ค้ายาเสพติด ซึ่งมีจำนวนมากถึง 21 ล้านคน เนื่องจากเป็นวัยที่มีความเปราะบาง และมีความเสี่ยงสูงต่อการใช้ชีวิตในสังคม จากเอกสาร “เด็กไทยใกล้เป็นโจร” (สมพงษ์ จิตระดับ สุอังคะวาทิน, 2542) ได้กล่าวถึงสาเหตุที่เด็กกลายเป็นยุวอาชญากรมี 5 ประการสำคัญ คือ วัตถุนิยม เพศเสรี ความรุนแรงในพฤติกรรมและอารมณ์อินเตอร์เน็ต และยาเสพติด โดยประเด็นของยาเสพติดได้กล่าวถึงไว้อย่างน่าสนใจว่า “ในสังคมไทย การระบาดของยาบ้า ยาเลิฟ ยาอี เกิดขึ้นมา 7-8 ปีแล้ว และระบาดเข้าสู่ชุมชน บ้าน โรงเรียนแบบทะลักปีละไม่น้อยกว่า 700-800 เม็ด ในกลุ่มเด็กอายุตั้งแต่ 7-20 ปี มีทั้งเด็กและเยาวชน 2-3 ล้านคน ที่อยู่ในขอบข่ายการค้ายาเสพติด และจะมีเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ทั้งในบทบาทเหยื่อ เครื่องมือระบบตลาด และการพันผิดของผู้ค้า ยารายใหญ่ สังคมไทยจะอ่อนแอลง ไม่มีความมั่นคงของประเทศ”

นอกจากนี้ จากเอกสารการเสวนาเรื่อง “ฝ่าพายุอารมณ์ ความรัก สก๊ตคลื่นยักษ์คลื่นจิตวิญญาณเยาวชน” สำนักวิจัยเอแบคโพลล์ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ (2548) ได้มีการสำรวจเยาวชนจากจำนวน ตัวอย่าง 4,645 คน พบว่า เยาวชนนักเรียนนักศึกษาในปัจจุบันร้อยละ 71.0 มีปัญหาพฤติกรรมในการดำเนินชีวิตไม่ต่ำกว่า 1 ปัญหา จาก 9 ปัญหาที่สำคัญ ได้แก่ การสูบบุหรี่ การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การเที่ยวสถานบันเทิง เล่นการพนัน ใช้จ่ายเสพติด ใช้จ่ายฟุ่มเฟือย มีเพศสัมพันธ์ และการคิดฆ่าตัวตาย ซึ่งล้วนแล้วแต่เป็นพฤติกรรมเสี่ยงของเยาวชนที่อาจนำไปสู่การใช้จ่ายยาเสพติดและ

ติดยาเสพติดในที่สุด หากปล่อยให้ยาวจนใช้ หรือมีโอกาสนำยาเสพติดย้อมส่งผลกระทบต่อพัฒนาประเทศ ในอนาคตอย่างไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ และเยาวชนเหล่านั้นอาจกลายเป็นภาระของประเทศที่ต้องดูแลช่วยเหลือ ในที่สุด และจากข้อมูลเกี่ยวกับเรื่อง “สถานการณ์ความรุนแรงในสังคมไทย” จากการสำรวจ พบว่าประชาชน ระบุสถานการณ์ที่มีความรุนแรง อันดับหนึ่งคือ ปัญหายาเสพติด ร้อยละ 88.17 อันดับสอง คือ การทะเลาะวิวาทของนักเรียนอาชีวศึกษา

การป้องกันยาเสพติดในสถานศึกษา แบ่งเป้าหมายออกเป็น 4 กลุ่ม คือ 1) กลุ่มนักเรียน/นักศึกษา ที่ไม่เคยใช้สารเสพติด ดำเนินการสร้างภูมิคุ้มกันในด้านมาตรการทางการศึกษา มาตรการเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ มาตรการทางเลือก การฝึกทักษะชีวิต การใช้กิจกรรมกลุ่ม และการปรับสภาพแวดล้อม 2) กลุ่มนักเรียน/นักศึกษาที่มีประสบการณ์ในการใช้สารเสพติด ดำเนินการแก้ไขปัญหาโดยจัดบริการ ให้คำปรึกษา ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเบี่ยงเบน สร้างค่านิยมใหม่ในการคบเพื่อน ใช้มาตรการป้องปราม จัดกลุ่มบำบัด และประสานงานให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหา 3) กลุ่มนักเรียน/นักศึกษาที่ ติดสารเสพติด ดำเนินการแก้ปัญหาโดยส่งเข้ารับการรักษา และฟื้นฟูสมรรถภาพ 4) กลุ่มนักเรียน/ นักศึกษาที่มีพฤติกรรมในการค้าสารเสพติด ดำเนินการแก้ปัญหาโดยประสานงานผู้ปกครองเพื่อหาทาง ยุติพฤติกรรมและดำเนินการป้องปราม เช่น ภาคีทัศน์ หากยังไม่เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมควรดำเนินการ ทางกฎหมาย สำนักพัฒนาการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด (2546: 27-35)

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ป.ป.ส.) ในปี 2543 ได้เสนอ แนวทางในการพัฒนาประสิทธิภาพในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานศึกษา โดยให้ สถานศึกษามีการพัฒนาาระบบต่าง ๆ คือ ระบบข้อมูล ระบบในการให้คำปรึกษา ระบบสนับสนุนจาก ชุมชน และระบบการป้องกันและแก้ไขปัญหา เพื่อใช้ในการฝึกทักษะชีวิต เพื่อสร้างคุณลักษณะหรือ ความสามารถในการด้านสังคมจิตวิทยาให้กับนักเรียน/นักศึกษา เพื่อให้สามารถเผชิญกับสถานการณ์ที่ เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยทักษะชีวิตจะเป็นความสามารถขั้นพื้นฐานที่ทุก คนจำเป็นต้องใช้ในสังคมที่ได้มาจากการฝึกฝนจนชำนาญ ทักษะชีวิตที่สำคัญในการดำรงชีวิตให้ ปลอดภัยจากสารเสพติด คือ ทักษะในการคิดวิเคราะห์และประเมินสถานการณ์ ทักษะในการประเมิน ศักยภาพของตนเอง ทักษะในการคิดหาทางเลือกในการตัดสินใจ ทักษะในการปฏิเสธต่อร่องรักษา ประโยชน์ของตน ทักษะในการสื่อสาร และทักษะในการควบคุมอารมณ์และความเครียด

สำนักงานคณะกรรมการอาชีวศึกษา (2552) มีระเบียบสำนักงานคณะกรรมการอาชีวศึกษา ว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา 2552 หมวดที่ 2 หน้าที่ของงานและแผนก ฝ่ายบริหาร แบ่งออกเป็น 8 งาน ข้อ 3.3 งานฝ่ายปกครอง (6) ประสานงานและให้ความร่วมมือกับหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภายในและ ภายนอกสถานศึกษา เพื่อป้องกันและปราบปรามยาเสพติดผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาระดับการ บริหารงานกิจการนักศึกษาในการป้องกันสารเสพติดในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ การอาชีวศึกษา จังหวัดสงขลา เพื่อเปรียบเทียบการบริหารงานกิจการนักศึกษาในการป้องกันตนเอง จากสารเสพติดในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จังหวัดสงขลา ระหว่าง ผู้บริหารและครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานและประสบการณ์ในการอบรมต่างกัน นอกจากนี้ผู้วิจัย สนใจที่จะศึกษาพฤติกรรมในการป้องกันตนเองจากสารเสพติดของนักศึกษา ในสถานศึกษา สังกัด สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จังหวัดสงขลา และเปรียบเทียบพฤติกรรมในการป้องกันตนเอง จากสารเสพติดของนักศึกษา ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จังหวัด

สงขลา จำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา และประสบการณ์การเสพยาเสพติด โดยศึกษากับนักศึกษา ทั้งนี้เนื่องจากผลการศึกษาของศูนย์บำบัดรักษายาเสพติดสงขลา พบว่าผู้ที่เข้ามาบำบัดรักษายาเสพติด ร้อยละ 80 มีอายุระหว่าง 14-19 ปี และเป็นนักเรียน/นักศึกษามากที่สุด

การบริหารงานกิจการนักศึกษา เป็นภารกิจที่ก่อให้เกิดประโยชน์ในการส่งเสริมและพัฒนา ผู้เรียนให้มีศักยภาพ ตามความรู้ ความสามารถ และตามความถนัด เพื่อช่วยส่งเสริมและพัฒนา สุขภาพกาย สุขภาพจิต สร้างความสัมพันธ์ที่ดี ระหว่างผู้บริหาร ครูและบุคลากรที่ปฏิบัติงานด้าน กิจกรรมและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง เพื่อช่วยเหลือ และส่งเสริมการแก้ไขปัญหาให้นักเรียนให้ได้ดียิ่งขึ้น การบริหารงานกิจกรรมในครั้งนี้อาจมาจากนักศึกษาแต่ละคน ย่อมมีความแตกต่างกันไปทั้งในด้าน ภูมิหลัง ด้านความสนใจ และด้านความสามารถในการป้องกันตนเองจากสารเสพติด ดังนั้น การบริหารงานกิจการนักศึกษาเป็นภารกิจที่สำคัญในเรื่องในการป้องกันตนเองจากสารเสพติดใน สถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาจังหวัดสงขลา โดยมีขอบข่ายงาน 5 ด้าน ดังนี้ 1) ด้านการบริหารจัดการสำนักกิจการนักศึกษา ให้พร้อมที่จะบริการแก่ผู้บริหาร อาจารย์ เจ้าหน้าที่ และบุคคลทั่วไปให้ได้รับความสะดวกรวดเร็วในการบริการ 2) ด้านการส่งเสริมสนับสนุน ช่วยเหลือกระตุ้นแนะนำให้นักศึกษาได้จัดกิจกรรมระหว่างเรียนเพื่อพัฒนาตนเองให้เป็นคนเก่ง คนดี และมีความสุข มีวินัย มีความรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น สามารถทำงานร่วมกับบุคคลอื่นได้อย่างมีความสุข 3) ด้านการส่งเสริมและสนับสนุนนักศึกษาให้เป็นผู้มีบุคลิกภาพที่ดีมีจิตใจตรงงาม มีความเสียสละ อดทน พากเพียรกตัญญูกตเวที ต่อผู้มีพระคุณ มีคุณธรรม มีจริยธรรมและประพฤติตนให้เป็นที่ยอมรับของสังคม 4) ด้านบริการให้คำปรึกษาหารือ จัดหาแหล่งเงินทุนการศึกษา จัดหา แหล่งหรือสถานที่ทำงาน เป็นศูนย์รวบรวมและบริการด้านสารสนเทศ ติดตามและประเมินผล นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษา และความพึงพอใจของผู้ประกอบการ 5) ด้านการพัฒนาให้นักศึกษาให้เป็นผู้มีสุขภาพสมบูรณ์แข็งแรง และรู้จักใช้ชีวิตที่ปลอดภัยและห่างไกลยาเสพติด

พฤติกรรมการป้องกันตนเองจากสารเสพติด สุพัฒน์ อีระเวชเจริญ (2540: 45) กล่าวว่า พฤติกรรมการป้องกันตนเองจากยาเสพติดเป็นกิจกรรมที่กระทำไปเพื่อการป้องกันตนเองให้หลุดพ้น จากสถานการณ์ที่เสี่ยงต่อการเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ซึ่งเป็นพฤติกรรมการแสดงออกที่เปิดเผย สามารถวัดได้ และสังเกตได้ โดยแบ่งออกเป็น 3 องค์ประกอบ ที่เป็นการป้องกันตามปัจจัยเสี่ยง 1) การหลีกเลี่ยงสารเริ่มต้น กล่าวได้ว่า ผู้ติดยาเสพติดส่วนใหญ่ เสพติดเพราะในอดีตเคยมีส่วนเกี่ยวข้องกับ สุราหรือบุหรี่มาก่อน โดยเริ่มจากการมีประสบการณ์เคยเห็นผู้อื่นสูบบุหรี่หรือดื่มสุราหรือถูกไหว้วาน ให้ซื้อสุราหรือบุหรี่มาก่อน ดังนั้นจึงทดลองเสพดูเองบ้างเมื่อได้ดื่มสุราหรือสูบบุหรี่หลายๆ ครั้ง ก็จะมีการพัฒนาไปสู่การเสพยาเสพติดชนิดที่มีความร้ายแรงเพิ่มขึ้น 2) การใช้ทักษะการปฏิเสธ กล่าวได้ว่า สาเหตุหนึ่งที่ทำให้นักเรียนติดยาเสพติดมาจากการถูกชักชวนให้เสพสารเริ่มต้นหรือเสพยาเสพติด ทั้งที่ไม่เต็มใจแต่ไม่สามารถปฏิเสธคำชักชวนจากเพื่อนได้ เพราะกลัวเสียสัมพันธภาพระหว่างตนกับเพื่อน หรือกลัวการถูกดูหมิ่นหรือสบประมาท 3) การหลีกเลี่ยงการคบเพื่อนที่เสี่ยงต่อการนำพาไปเสพยาเสพติด กล่าวได้ว่าการที่นักเรียนคบหาสมาคมกับเพื่อนที่เสี่ยงต่อการนำพานักเรียนไปเสพยาเสพติดนั้น มีแนวโน้มที่นักเรียนจะมีพฤติกรรมเหล่านั้นติดตามไปด้วยจากการเลียนแบบพฤติกรรมและรับอิทธิพล จากเพื่อน ซึ่งจากการศึกษาของ นิรมล เปลี่ยนจรรยา (2540: 140) พบว่า การที่นักเรียนคบหาสมาคมกับ ผู้ที่เสพยาเสพติด ยังมีจำนวนเพื่อนที่เสพมากเท่าไร จำนวนปีที่คบหาสมาคมมากเท่าไร มีความถี่ใน

การใช้ยาเสพติดมากเท่าไร โอกาสที่จะใช้ยาเสพติดก็ยิ่งมากขึ้นเท่านั้น ซึ่งการใช้ยาเสพติดครั้งแรกเป็นผลมาจากการเลียนแบบหรือรับอิทธิพลจากเพื่อนโดยเฉพาะจากเพื่อนที่สนิทที่สุด

ประจันต์ มณีนิล และคณะ (2541: บทคัดย่อ) วิจัยเรื่องสาเหตุและแรงจูงใจในการเสพยาเสพติดของกลุ่มเยาวชนในเขตจังหวัดชายแดนภาคใต้ พบว่า สาเหตุและแรงจูงใจในการเสพยาเสพติดของกลุ่มเยาวชนที่สำคัญมีอยู่ 3 ประการ คือ ประการแรก สาเหตุจากบุคลิกภาพเฉพาะตัวของผู้ติดยาเสพติด ที่เกิดความคิดเกี่ยวกับตัวเองในทางที่ไม่ดี มีปมด้อยจึงเรียนรู้และรับเอาสิ่งที่ไม่ดีทั้งหลายไว้ ซึ่ชอบไปในทางที่ชั่วร้าย เสียหาย มากกว่าที่จะประพฤติปฏิบัติในสิ่งที่ดีงาม เป็นทางออกสำหรับชีวิต โดยการเสพยาเสพติดในทางที่ผิดสำหรับตนเอง ประการที่สอง พฤติกรรมหรือบุคลิกภาพที่บกพร่องของระบบครอบครัวที่ขาดการขัดเกลา ขาดการอบรมสั่งสอน และไม่เอาใจใส่ในการเลี้ยงดูเท่าที่ควรโดยเฉพาะผู้ชาย ประการที่สาม สาเหตุมาจากสังคม สิ่งแวดล้อม และชุมชนที่เต็มไปด้วยยาเสพติด ซึ่งหาซื้อขายกันได้ง่าย

จังหวัดสงขลาเป็นจังหวัดซึ่งมีนักท่องเที่ยวเข้ามาเที่ยวจำนวนมาก กอปรกับมีพื้นที่ติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านคือ ประเทศมาเลเซีย ทำให้มีการลักลอบนำเข้าและส่งออกของยาเสพติด การจำหน่ายและการแพร่ระบาดผ่านเข้ามาทางด้านศุลกากรสะเดา และป่าดงเบซาร์ อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา ปัญหายาเสพติดยังคงขยายตัวและกระทบต่อความมั่นคงทั้งทางเศรษฐกิจและสังคมกลุ่มผู้ค้าทั้งรายเก่า รายใหม่ ยังคงพยายามลักลอบนำยาเสพติดออกมาจำหน่ายอยู่ตลอดเวลา (สำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ภาค 9 จังหวัดสงขลา, 2555)

สภาพปัญหายาเสพติดในพื้นที่จังหวัดสงขลาที่มีการค้าและการแพร่ระบาดมากที่สุด ๓ อันดับแรก ได้แก่ ยาบ้า, ฝิ่นกระท่อมและไอซ์ เมื่อมีการพิจารณาจากสถิติการจับกุมคดียาเสพติดแยกตามชนิดยาเสพติดพบว่า ไอซ์ มีแนวโน้มการค้าและการแพร่ระบาดเพิ่มขึ้นเป็นเท่าตัว พื้นที่อำเภอที่ปรากฏข่าวสารยาเสพติดชุก ได้แก่ อำเภอเมืองสงขลา หาดใหญ่ สะเดา สิงหนคร จะนะ เทพานาหวี และรัตภูมิ พื้นที่อำเภอที่ปรากฏข่าวสารยาเสพติดปานกลาง ได้แก่ อำเภอรโนด สะบ้าย้อย นาหวี บางกล่ำ คลองหอยโข่ง ควนเนียง พื้นที่อำเภอที่ปรากฏข่าวสารยาเสพติดเบาบาง ได้แก่ อำเภอสทิงพระ และกระแสดินธุ์ ส่วนใหญ่พบมากที่สุดในกลุ่มเยาวชนที่กำลังศึกษาในระดับมัธยมและอุดมศึกษา

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาการบริหารงานกิจการโดยยึดขั้นตอนของการบริหารงานกิจการนักศึกษาใน 5 ด้าน คือ 1) ด้านการสำรวจสภาพปัจจุบันและปัญหา 2) ด้านการวิเคราะห์และกำหนดทางเลือกในการแก้ปัญหา 3) ด้านการวางแผนและเตรียมการ 4) ด้านการดำเนินการตามแผน 5) ด้านการประเมินผล และพฤติกรรมกำป้องกันตนเองจากสารเสพติดของนักศึกษาใน 3 ด้าน ประกอบด้วย 1) การหลีกเลี่ยงสารเริ่มต้น 2) การใช้ทักษะการปฏิเสธ 3) การหลีกเลี่ยงการคบเพื่อนที่เสี่ยงต่อการนำพาไปเสพยาเสพติด (สุพัฒน์ วีระเวชเจริญ, 2540: 45)

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังต่อไปนี้

1. เพื่อศึกษาระดับการบริหารงานกิจการนักศึกษาในการป้องกันตนเองจากสารเสพติดในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จังหวัดสงขลา
2. เพื่อเปรียบเทียบการบริหารงานกิจการนักศึกษาในการป้องกันตนเองจากสารเสพติดในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จังหวัดสงขลา ระหว่างผู้บริหารและครูที่มีประสบการณ์ทำงาน และประสบการณ์ในการศึกษาอบรมเกี่ยวกับสารเสพติดต่างกัน
3. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากสารเสพติดของนักศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จังหวัดสงขลา
4. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการป้องกันตนเองสารเสพติดของนักศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จังหวัดสงขลา จำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา และประสบการณ์การเสพสารเสพติด

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ด้วยการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการวิจัยเกี่ยวกับการบริหารงานกิจการนักศึกษาในการป้องกันตนเองจากสารเสพติดในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จังหวัดสงขลา มีขอบเขตเนื้อหา ดังนี้

- 1.1 การบริหารงานกิจการนักศึกษาในการป้องกันตนเองจากสารเสพติด ประกอบด้วย 5 ด้าน ดังนี้
 - 1.1.1 ด้านการสำรวจสภาพปัจจุบันและปัญหา
 - 1.1.2 ด้านการวิเคราะห์และกำหนดทางเลือกในการแก้ปัญหา
 - 1.1.3 ด้านการวางแผนและเตรียมการ
 - 1.1.4 ด้านการดำเนินการตามแผน
 - 1.1.5 ด้านการประเมินผล
- 1.2 พฤติกรรมการป้องกันตนเองจากสารเสพติด ตามหลักการของ วรพจน์ สมานมิตร (2546: 56 - 67) ประกอบด้วย ดังนี้
 - 1.2.1 การหลีกเลี่ยงสารเริ่มต้น
 - 1.2.2 การใช้ทักษะการปฏิเสธ
 - 1.2.3 การหลีกเลี่ยงการคบเพื่อนที่เสี่ยงต่อการนำไปสู่การนำพาไปเสพยาเสพติด

2. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง แบ่งเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

2.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้บริหารสถานศึกษาและครู

2.1.1 ประชากร ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบในการบริหารงานกิจการนักศึกษา จากสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จังหวัดสงขลา ซึ่งประกอบด้วยผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 50 คน ครู จำนวน 421 คน ที่ปฏิบัติงานในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555

2.1.2 กลุ่มตัวอย่างผู้บริหารสถานศึกษาและครู สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จังหวัดสงขลา ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย ผู้บริหาร จำนวน 32 คน และครู จำนวน 184 คน รวมทั้งสิ้น 370 คน ที่ปฏิบัติงานในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 กำหนดขนาดตัวอย่างโดยใช้ตารางการสุ่มของยามาเน่ (องอาจ นัยพัฒน์, 2549: 128 อ้างถึงใน Yamane, 1967: 886) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ ได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) ตามสถานศึกษา แต่ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยสามารถเก็บรวบรวมข้อมูลได้เพียง 216 คน เนื่องจากเป็นช่วงเวลาปิดภาคเรียน

2.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษา

2.2.1 ประชากรนักศึกษาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จังหวัดสงขลา ปีการศึกษา 2555 มีนักศึกษาทั้งหมด 10,068 คน

2.2.2 กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จังหวัดสงขลา ปีการศึกษา 2555 ได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) ตามสถานศึกษา กำหนดขนาดโดยใช้ตารางการสุ่มของยามาเน่ (องอาจ นัยพัฒน์, 2549: 128 อ้างถึงใน Yamane, 1967: 886) ตามสถานศึกษา ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ ได้ 370 คน แต่ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยสามารถเก็บรวบรวมข้อมูลได้เพียง 261 คน เนื่องจากเป็นช่วงเวลาปิดภาคเรียน

3. ขอบเขตด้านตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปร การศึกษาการบริหารกิจการนักศึกษาในการป้องกันสารเสพติดในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จังหวัดสงขลา ประกอบด้วย

3.1.1 ตัวแปรอิสระ (Independent variables) คือ ประสบการณ์ทำงาน และประสบการณ์ในการศึกษาอบรมเกี่ยวกับสารเสพติด ของผู้บริหารสถานศึกษา และครู สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จังหวัดสงขลา โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1) ประสบการณ์การทำงาน

- 1) ต่ำกว่า 10 ปี
- 2) ระหว่าง 10-20 ปี
- 3) ระหว่าง 21-30 ปี
- 4) ตั้งแต่ 30 ปีขึ้นไป

2) ประสพการณ์ในการศึกษาอบรมเกี่ยวกับสารเสพติด

- 1) มีประสพการณ์
- 2) ไม่มีประสพการณ์

3.1.2 ตัวแปรตาม (Dependent variables) การบริหารงานกิจการนักศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตในการป้องกันตนเองจากสารเสพติด ประกอบด้วย

- 1) ด้านการสำรวจสภาพปัจจุบันและปัญหา
- 2) ด้านการวิเคราะห์และกำหนดทางเลือกในการแก้ปัญหา
- 3) ด้านการวางแผนและเตรียมการ
- 4) ด้านการดำเนินการตามแผน
- 5) ด้านการประเมินผล

3.2 ตัวแปร ที่ใช้ในการศึกษาพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากสารเสพติดของนักศึกษา สังกัด สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จังหวัดสงขลา ประกอบด้วย

3.2.1 ตัวแปรอิสระ ที่ใช้ในการศึกษาพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากสารเสพติดของนักศึกษา สังกัด สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จังหวัดสงขลา คือ

- 1) เพศ
- 2) ระดับการศึกษา
- 3) ประสพการณ์การเสพยาเสพติดของนักศึกษา

3.3 ตัวแปรตาม ที่ใช้ในการศึกษาพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากสารเสพติดของนักศึกษา สังกัด สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จังหวัดสงขลา คือ

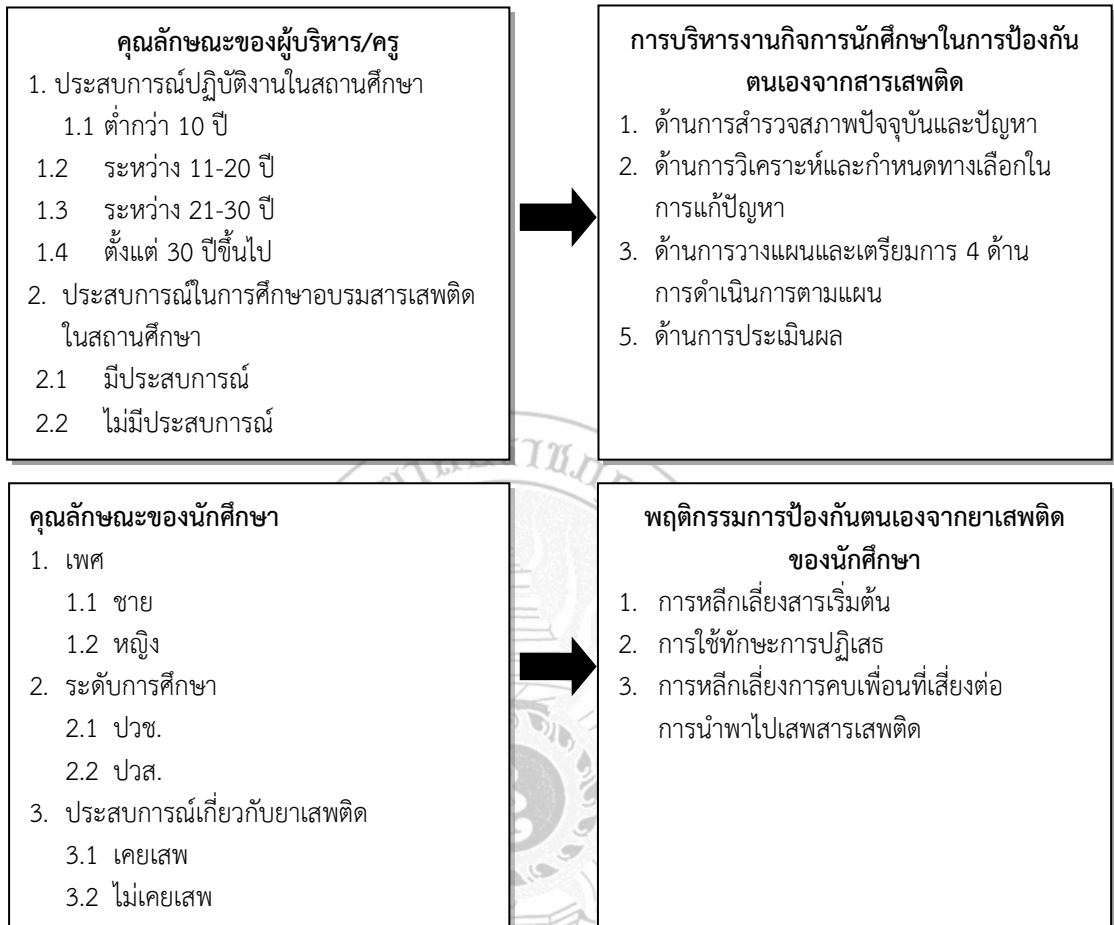
- 3.3.1 การหลีกเลี่ยงสารเริ่มต้น
- 3.3.2 การใช้ทักษะการปฏิเสธ
- 3.3.3 การหลีกเลี่ยงการคบเพื่อนที่เสี่ยงต่อการนำไปเสพยาเสพติด

สมมุติฐานการวิจัย

1. การบริหารงานกิจการนักศึกษาในการป้องกันตนเองจากสารเสพติดของนักศึกษา สังกัด สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จังหวัดสงขลา ของผู้บริหารและครู ที่มีประสพการณ์ทำงาน และประสพการณ์ในการศึกษาอบรมเกี่ยวกับสารเสพติดที่แตกต่างกันมีความแตกต่างกัน

2. การบริหารงานกิจการนักศึกษาในการป้องกันตนเองจากสารเสพติด ของนักศึกษา สังกัด สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา มีความสัมพันธ์กัน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

ผู้วิจัยได้กำหนดนิยามศัพท์ ดังนี้

1. การบริหารงานกิจการนักศึกษาในการป้องกันตนเองจากสารเสพติดของนักศึกษา หมายถึง การจัดการงานที่เกี่ยวข้องกับสารเสพติดที่ดำเนินการอย่างมีแบบแผนเป็นวิธีการในการแก้ไขปัญหาอย่างมีระบบ ซึ่งจะทำให้การบริหารงานกิจการนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาสารเสพติดของสถานศึกษาประสบความสำเร็จ ประกอบด้วย 5 ด้าน คือ

1.1 การสำรวจสภาพปัจจุบันและปัญหา หมายถึง การปฏิบัติตนหรือการแสดงออกของผู้บริหาร/ครูที่เกี่ยวข้องกับจัดทำข้อมูลนักเรียนที่มีพฤติกรรมใช้สารเสพติด จัดทำข้อมูลนักเรียนที่มีพฤติกรรมจำหน่ายสารเสพติด รวบรวมข้อมูลของบุคคลและแหล่งที่เกี่ยวข้องกับสารเสพติดในชุมชน ในเขตพื้นที่บริการ หาข่าวสารข้อมูลเกี่ยวกับชุมชนด้านการเผยแพร่ระบาดของสารเสพติด ศึกษา นโยบาย แนวปฏิบัติ มาตรการ โครงการของหน่วยงานต้นสังกัด จำแนกกลุ่มนักเรียนเป็นกลุ่มนักเรียนดี กลุ่มเสี่ยง กลุ่มเสพ กลุ่มจำหน่ายและกลุ่มเสพ และจำหน่าย จัดสัมมนาบุคลากรที่เกี่ยวข้องเพื่อร่วม

สรุปสภาพปัญหาเกี่ยวกับสารเสพติดในโรงเรียนและชุมชน จัดทำเอกสาร สารสนเทศเกี่ยวกับสภาพปัญหาเกี่ยวกับสารเสพติดในโรงเรียนและชุมชน ประสานงานเกี่ยวกับงานอื่น ๆ ในเรื่องการข่าวสาร ข้อมูล และสนเทศเกี่ยวกับสารเสพติด

1.2 ด้านการวิเคราะห์และกำหนดทางเลือกในการแก้ปัญหา หมายถึง การปฏิบัติตนหรือการแสดงออกของผู้บริหาร/ครูที่เกี่ยวข้องกับประชุมคณะกรรมการดำเนินการกำหนดกิจกรรมทางเลือกในการป้องกันและแก้ไข ให้ผู้นำท้องถิ่น ตัวแทนผู้ปกครองเข้าร่วมกำหนดแนวทางในการป้องกันและแก้ไข กำหนดกิจกรรมทางเลือกในการป้องกันและแก้ไขปัญหาสารเสพติดไว้หลากหลายกิจกรรม กำหนดกิจกรรมเกี่ยวกับการให้ความรู้เกี่ยวกับสารเสพติดหลากหลาย กำหนดกิจกรรมเกี่ยวกับการทัศนศึกษาดูงานด้านการป้องกันและแก้ไขสารเสพติด กำหนดกิจกรรมเกี่ยวกับการออกกำลังกาย นันทนาการ กีฬา อย่างกว้างขวาง กำหนดกิจกรรมตรวจปัสสาวะนักเรียนร่วมกับสาธารณสุข กำหนดกิจกรรมทางศาสนาร่วมกับหน่วยงานทางศาสนา กำหนดกิจกรรมปราบปรามร่วมกับตำรวจ และ ป.ป.ส.

1.3 ด้านการวางแผนและเตรียมการ หมายถึง การปฏิบัติตนหรือการแสดงออกของผู้บริหาร/ครูที่เกี่ยวข้องกับการจัดตั้งคณะกรรมการเกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาสารเสพติด ให้ครูอาจารย์มีส่วนร่วมในการวางแผนป้องกันและแก้ไขปัญหาสารเสพติด ให้อาจารย์ที่ปรึกษามีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาสารเสพติด ให้ผู้ปกครองนักเรียน องค์กร ชุมชน มีบทบาทร่วมวางแผนป้องกันและแก้ไขปัญหาสารเสพติด วางแผนดำเนินงานอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง นำทางเลือกที่กำหนดไว้มาจัดทำเป็นงาน/โครงการ/แผนงาน จัดทำปฏิทินการดำเนินงานกิจกรรมนักเรียนเกี่ยวกับปัญหาสารเสพติดและติดประกาศไว้ในที่เปิดเผย กำหนดปฏิทินการประเมินผลเป็นระยะ ๆ ไว้อย่างชัดเจน เตรียมบุคลากรรับผิดชอบงาน/โครงการอย่างเหมาะสม จัดบุคลากรรับผิดชอบงาน/โครงการอย่างเหมาะสม จัดสรรงบประมาณสำหรับการป้องกันและแก้ไขปัญหาสารเสพติด ประชาสัมพันธ์แผนการดำเนินงานให้บุคคลที่เกี่ยวข้องรับทราบอย่างทั่วถึง

1.4 ด้านการดำเนินการตามแผน หมายถึง การปฏิบัติตนหรือการแสดงออกของผู้บริหาร/ครูที่เกี่ยวข้องกับดำเนินงานตามแผนที่กำหนดไว้ทุกกิจกรรม ให้ความช่วยเหลือและสนับสนุนทางด้านงบประมาณที่กำหนดไว้ กำกับติดตามการดำเนินงานตามแผนงาน/งาน/โครงการ ให้ชุมชนเข้ามาช่วยเหลือต่อการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมาย ประสานงานร่วมกับหน่วยงานอื่นในการดำเนินงาน เฝ้าระวังการแพร่ระบาดของสารเสพติดในหมู่นักเรียน พัฒนาสภาพแวดล้อมทางกายภาพให้สวยงามร่มรื่น ปราศจากสิ่งรบกวน และปลอดภัย จัดกิจกรรมรณรงค์ต่อต้านสารเสพติด เก็บรวบรวมข้อมูลข่าวสาร ความรู้ และสถิติต่าง ๆ เพื่อให้บริการแนะแนวแก่นักเรียน ผู้ปกครอง ให้ขวัญกำลังใจแก่บุคลากรที่ปฏิบัติงาน ประเมินการปฏิบัติงานของบุคลากรตามแผน/โครงการเป็นระยะ

1.5 ด้านการประเมินผล หมายถึง การปฏิบัติตนหรือการแสดงออกของผู้บริหาร/ครูที่เกี่ยวข้องกับ การกำหนดบุคลากรผู้ทำหน้าที่ประเมินผลการดำเนินกิจกรรมนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาสารเสพติด กำหนดระยะเวลาการประเมินผลการดำเนินการอย่างชัดเจน กำหนดตัวบ่งชี้ความสำเร็จในการดำเนินงานอย่างชัดเจน กำหนดรูปแบบ วิธีการและเครื่องมือสำหรับ การประเมินผลการดำเนินงานอย่างชัดเจน ทำการประเมินผลการจัดกิจกรรมด้านการป้องกัน ป้องปราม แก้ไขปัญหาสารเสพติดอย่างต่อเนื่อง รับฟังความคิดเห็น ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการดำเนินงาน เผยแพร่เอกสาร

การประเมินการดำเนินงานให้ผู้เกี่ยวข้องทราบ ติดตามผลนักเรียนที่ได้รับแก้ไขพฤติกรรมแล้ว ประชุมสัมมนาผู้เกี่ยวข้องเพื่อสรุปผลการดำเนินงานในรอบปี ประเมินผลงานโครงการเกี่ยวกับปัญหา สารเสพติดอย่างเป็นระบบ

2. พฤติกรรมการป้องกันตนเองจากสารเสพติด หมายถึง กิจกรรมหรือการกระทำใด ๆ ที่เป็นไปเพื่อการป้องกันตนเองให้หลุดพ้นจากสถานการณ์ที่เสี่ยงต่อการเข้าไปเกี่ยวข้องกับสารเสพติด ใน 3 ด้าน ตามแนวคิดของ วรพจน์ สมานมิตร (2546: 56-57)

2.1 การหลีกเลี่ยงสารเริ่มต้น หมายถึง พฤติกรรมของนักศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการไม่ไปซื้อสุราหรือเครื่องดื่มผสมแอลกอฮอล์หรือบุหรี่เมื่อถูกผู้ใหญ่ใช้ให้ไปซื้อ ไม่เข้าไปใกล้ผู้ที่กำลังดื่มสุราหรือวงสุรา ไม่ดื่มสุราหรือเครื่องดื่มผสมแอลกอฮอล์ที่ผู้อื่นส่งให้ ไม่ดื่มสุราหรือเครื่องดื่มผสมแอลกอฮอล์แม้ญาติผู้ใหญ่ส่งให้ก็ตาม พยายามอยู่ห่างจากผู้ที่กำลังสูบบุหรี่ ไม่ดื่มสุราหรือเครื่องดื่มผสมแอลกอฮอล์แม้ถูกสับประมาทว่าไม่ใช่ลูกผู้ชาย ไม่สูบบุหรี่ที่ผู้อื่นชักชวนให้ลอง หลีกเลี่ยงหรือเดินหนีเมื่อถูกคยั้นคยอให้ดื่มสุราหรือเครื่องดื่มผสมแอลกอฮอล์หรือบุหรี่ ไม่ดื่มสุราหรือสูบบุหรี่แม้มีความเครียดก็ตาม ไม่สูบบุหรี่แม้ถูกสับประมาทว่าไม่แท้จริง

2.2 การใช้ทักษะการปฏิเสธ หมายถึง พฤติกรรมของนักศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการที่เพื่อนเอายาบ้ามาให้เสพ พร้อมทั้งให้เหตุผลว่าจะช่วยให้อ่านหนังสือได้นานขึ้น จะปฏิเสธและขอบใจเพื่อน พร้อมทั้งชี้ให้เห็นถึงผลดีผลเสีย ถ้าเพื่อนคยั้นคยอให้เสพยาเสพติดโดยที่ได้เคยปฏิเสธไปแล้ว ท่านจะยังคงปฏิเสธได้เช่นเดิม พร้อมทั้งอธิบายเหตุผลให้เพื่อนยอมรับได้ ถ้าเพื่อนชวนให้ไปทำธุระด้วยกัน โดยที่ท่านเห็นเพื่อนเอาอุปกรณ์การเสพยาเสพติดไปด้วย ท่านขอไม่ไปกับเพื่อน พร้อมทั้งอธิบายเหตุผลให้เพื่อนเข้าใจ ถ้าเพื่อนท้าทายว่าเป็นลูกผู้ชายจริงต้องเสพยาให้ดู จะปฏิเสธ พร้อมทั้งอธิบายเหตุผลให้เพื่อนยอมรับได้โดยไม่โกรธเคืองไปเล่นด้วยกัน ถ้าเพื่อนสนิทชวนให้ลองเสพยาเสพติดท่านบอกปฏิเสธได้พร้อมทั้งอธิบายเหตุผลให้เพื่อนเข้าใจได้ ถ้ารุ่นพี่มาชวนท่านให้เสพยาเสพติด จะปฏิเสธเชิงขอความเห็นใจ เช่น บอกว่ากลัวพ่อแม่เสียใจ ขอไม่ไป พี่คงไม่ว่า ถ้าเพื่อนสับประมาทว่าผู้ไม่เสพยาเสพติดไม่ใช่ลูกผู้ชาย สามารถชี้แจงเหตุผลได้โดยไม่แสดงอารมณ์โกรธ ถ้าเพื่อนตื้อให้ไปเสพยาเสพติดด้วยกัน อาจปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่าท่านมีกิจกรรมอื่นที่ต้องทำ เช่น ไปเล่นฟุตบอล แล้วชวนให้เพื่อน ถ้าเพื่อนตื้อให้ไปเสพยาเสพติดด้วยกัน อาจปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่าท่านมีกิจกรรมอื่นที่ต้องทำ เช่น ไปเล่นฟุตบอล แล้วชวนให้เพื่อนไปเล่นด้วยกัน ถ้าเพื่อนอ้างว่ารักกันจริงต้องมาเสพยาเสพติดด้วยกัน ปฏิเสธการเสพพร้อมทั้งอธิบายถึงผลเสียและบอกถึงความห่วงใยที่มีต่อเพื่อน

2.3 การหลีกเลี่ยงการคบเพื่อนที่เสี่ยงต่อการนำพาไปเสพยาเสพติด หมายถึง พฤติกรรมของนักศึกษาที่เกี่ยวข้องกับพยายามอยู่ห่างจากแหล่งมั่วสุมยาเสพติดแม้เพื่อนมาชวนให้เข้าไปก็ตาม ถ้าเพื่อนชวนไปโต๊ะสนุกเกอร์ สามารถบอกปฏิเสธและชี้แจงเหตุผลได้ ไม่ไปกับเพื่อนถ้าเพื่อนชวนไปเที่ยวสถานบันเทิงยามค่ำคืน ไม่รับฝากของ ถ้าเพื่อนนำสิ่งของที่คาดว่าเสพยาเสพติดมาฝากท่านไม่ไปกับเพื่อนถ้าเพื่อนชวนไปเป็นเพื่อนซี่ยาเสพติด ท่านไม่เข้าไปใกล้ซัดกับเพื่อนที่เป็นผู้ขายยาเสพติด ถ้าเพื่อนชวนไปเที่ยวกับคนแปลกหน้าที่ท่านไม่ไว้วางใจ ท่านบอกปฏิเสธได้ไม่ยาก ท่านปฏิเสธทันทีถ้าเพื่อนขอร้องให้ไปซี่ยาเสพติดให้ ท่านพยายามอยู่ห่างจากแหล่งซื้อขายยาเสพติด แม้มีเพื่อนอยู่ในแหล่งนั้นก็ตาม ท่านไม่ไปกับเพื่อนถ้าเพื่อนชวนไปร่วมงานปาร์ตี้ยาเสพติด

3. สารเสพติด หมายถึง สิ่งที่เสพแล้วไปกระตุ้นประสาทส่วนกลาง เสพโดยการดมกลิ่นควัน เข้าทางจมูก และทางปากรวมทั้งการเคี้ยวและดื่มเข้าทางปาก เมื่อเสพแล้วในระยะแรกจะทำให้สดชื่น กระปรี้กระเปร่า อารมณ์ดีสบายตัว อยากร่างกาย ต่อมาในระยะหลังผู้เสพบ่อยครั้งหรือเสพเป็นประจำ จะมีอาการประสาทหลอน เพ้อคลั่ง หงุดหงิด จิตใจสับสน อ่อนเพลีย ตกใจและโกรธง่าย ขาดสติสัมปชัญญะไว้ว่าผลที่เกิดขึ้นเป็นไปตามวัตถุประสงค์หรือไม่เพียงใด

4. สถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จังหวัดสงขลา หมายถึง สถานศึกษาที่จัดการเรียนรู้ของรัฐที่เปิดสอนระดับการอาชีวศึกษา ในจังหวัดสงขลา ที่ประกอบด้วย วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสงขลา วิทยาลัยการอาชีพหลวงประธานราชบุรณินกร วิทยาลัยประมง ตินสุลนันทน์ วิทยาลัยเทคนิคหาดใหญ่ วิทยาลัยเทคนิคจะนะ วิทยาลัยอาชีวศึกษาสงขลา วิทยาลัยสารพัดช่างสงขลา วิทยาลัยการอาชีพนาทวี วิทยาลัยการอาชีพสมเด็จเจ้าพะโคะ

5. ผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง ผู้บริหาร รองผู้บริหาร ผู้รักษาราชการแทนที่รับผิดชอบ การบริหารงานในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จังหวัดสงขลา

6. ครู หมายถึง ผู้ปฏิบัติงานการสอนและปฏิบัติงานกิจการนักศึกษาในสถานศึกษา สังกัด สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จังหวัดสงขลา

7. ประสบการณ์ทำงาน หมายถึง ระยะเวลาในการปฏิบัติหน้าที่ของผู้บริหารสถานศึกษา และครู สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จังหวัดสงขลา ที่สามารถแบ่งได้ 4 ช่วง คือ 1) ต่ำกว่า 10 ปี 2) ระหว่าง 10-20 ปี 3) ระหว่าง 21-30 ปี และ 4) ตั้งแต่ 30 ปีขึ้นไป

8. ประสบการณ์ในการศึกษาอบรมเกี่ยวกับสารเสพติด หมายถึง การเข้าร่วมประชุม อบรม สัมมนา ที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อแก้ไขปัญหาสารเสพติดในสถานศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษาและครู ที่สามารถแบ่งออกได้เป็นมีประสบการณ์ และไม่มีประสบการณ์

ข้อจำกัดของการวิจัย

เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้เก็บรวบรวมข้อมูลในช่วงปิดภาคเรียนของบางสถานศึกษา จึงทำให้ ผู้วิจัยไม่สามารถเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาได้ครบตามจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ กำหนดได้ ผู้วิจัยจึงขอเสนอผลการวิจัยในส่วนที่กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาตามข้อมูลที่เก็บได้เท่านั้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ในการวิจัยครั้งนี้คาดว่าจะมีประโยชน์ ดังต่อไปนี้

1. ได้ทราบเกี่ยวกับระดับการบริหารงานกิจการนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาสารเสพติดใน สถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จังหวัดสงขลา

2. เพื่อเป็นการกระตุ้นให้ผู้บริหารและครูได้ตระหนักถึงความสำคัญในการแก้ไขปัญหาสารเสพติด ที่เกิดขึ้นในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จังหวัดสงขลา

3. เพื่อนำผลที่ได้จากการวิจัยมาใช้เป็นแนวทางแก้ไขปัญหายาเสพติดกับนักศึกษาต่อไปของ นักศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จังหวัดสงขลา